

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2015/63**ze dne 21. října 2014,****kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 103 odst. 7 a 8 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2014/59/EU vyžaduje, aby členské státy zavedly mechanismy financování k řešení krizí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly účinně uplatňovat nástroje a pravomoci k řešení krize. Tyto mechanismy financování k řešení krizí by měly mít k dispozici odpovídající finanční zdroje, které by umožnily účinné fungování rámce pro řešení krizí, a proto by měly být oprávněny vybírat od institucí povolených na jejich území, včetně poboček v Unii (dále jen „instituce“) příspěvky předem.
- (2) Členské státy jsou povinny vybírat příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí nejen od institucí, ale podle čl. 103 odst. 1 uvedené směrnice též od poboček v Unii. Pravomoc Komise přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 103 odst. 7 a 8 uvedené směrnice se vztahuje i na pobočky v Unii. Avšak vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 47 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽²⁾ spadají požadavky obezřetnosti pro pobočky úvěrových institucí třetích zemí a zacházení s těmito pobočkami z hlediska dohledu do odpovědnosti členských států, není u mnohých parametrů pro úpravu podle rizikového profilu stanovených v tomto nařízení v přenesené pravomoci vhodné, aby se přímo vztahovaly na pobočky v Unii. Proto, ačkoli pobočky v Unii nespádají do oblasti působnosti tohoto nařízení, mohou být předmětem zvláštního režimu, který Komise vypracuje v příštím aktu v přenesené pravomoci.
- (3) Podle článků 6, 15, 16, 95 a 96 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽³⁾ nepodléhají určité investiční podniky s povolením provozovat pouze omezené služby a činnosti jistým kapitálovým požadavkům a požadavkům na likviditu nebo od nich mohou být osvobozeny. V důsledku toho by se na ně mnohé parametry, které je třeba stanovit pro úpravu podle rizikového profilu, nevztahovaly. Protože členské státy podléhají podle čl. 103 odst. 1 směrnice 2014/59/EU povinnosti vybírat od těchto investičních podniků příspěvky předem, je vhodné ponechat pravomoc zavést úpravu příspěvků podle rizikového profilu členským státům, aby tyto podniky nebyly neúměrně zatěžovány. Uvedené investiční podniky by proto neměly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (4) Podle čl. 102 odst. 1 směrnice 2014/59/EU by členské státy měly v období od vstupu uvedené směrnice v platnost do 31. prosince 2024 zajistit, aby finanční prostředky v jejich mechanismech financování dosáhly výše nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech institucí povolených na jejich území. Během tohoto období by příspěvky do mechanismů financování měly být co nejrovnoměrněji rozloženy v čase, dokud nebude dosaženo cílové úrovně, přičemž se zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky na finanční pozici přispívajících institucí.
- (5) Ustanovení čl. 103 odst. 1 směrnice 2014/59/EU vyžaduje, aby za účelem dosažení cílové úrovně uvedené v článku 102 byly příspěvky vybírány nejméně jednou ročně. Podle čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59/EU by

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

roční příspěvek měl odrážet velikost instituce, neboť by se měl zakládat na pevné částce stanovené na základě závazků dané instituce („základní roční příspěvek“); zadruhé odráží úroveň rizika příslušných činností instituce, neboť základní roční příspěvek by měl být uzpůsoben v poměru k rizikovému profilu dané instituce („dodatečná úprava podle rizikového profilu“). Velikost instituce je prvním ukazatelem rizika, které instituce představuje. Čím větší instituce je, tím je pravděpodobnější, že orgán příslušný k řešení krize by v případě problémů měl za to, že je ve veřejném zájmu, aby její krizi řešil a k zajištění účinného uplatňování nástrojů k řešení krize použil mechanismus financování.

- (6) K vyjasnění toho, jak by orgány příslušné k řešení krize měly upravit příspěvky v poměru k rizikovému profilu institucí, je nutné určit soubory ukazatelů rizik a jednotlivé ukazatele rizik, které by se měly ke stanovení rizikového profilu institucí použít, mechanismus pro použití úpravy základního ročního příspěvku podle rizikového profilu a základní roční příspěvek jako výchozí bod pro úpravu podle rizikového profilu. Zmíněné prvky, jež by měly doplnit kritéria rizik stanovená v čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, by měly být zavedeny tak, aby se zabránilo nejednotnému přístupu členských států k výpočtu příspěvků do jejich příslušných mechanismů financování k řešení krizí, a tím se zachovaly rovné podmínky mezi členskými státy a silný vnitřní trh. To umožní, aby příspěvky placené institucemi do mechanismů financování k řešení krizí byly pro jednotlivé druhy bank srovnatelné a předvídatelné, což je důležitou součástí rovných podmínek na vnitřním trhu.
- (7) V čl. 5 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ⁽¹⁾ se stanoví, že výbor pro řešení krizí (dále jen „výbor“) zřízený podle čl. 42 odst. 1 uvedeného nařízení se považuje pro účely uvedeného nařízení a směrnice 2014/59/EU za relevantní vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize, pokud tento výbor plní úkoly a vykonává pravomoci, které má podle uvedené směrnice plnit nebo vykonávat vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize. Vzhledem k tomu, že čl. 70 odst. 7 nařízení (EU) č. 806/2014 zmocňuje výbor, aby vypočítal příspěvky institucí do Jednotného fondu pro řešení krizí, který by od 1. ledna 2016 nahradil mechanismy financování členských států zúčastněných v jednotném mechanismu pro řešení krizí použitím tohoto nařízení založeného na čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, pojem orgánu příslušného k řešení krize pro účely tohoto nařízení by měl zahrnovat také tento výbor.
- (8) Výpočet příspěvků na individuální úrovni by vedl v případě skupin při určování základního ročního příspěvku jednotlivých subjektů skupiny k dvojímu započtení některých závazků, protože závazky související s dohodami, jež subjekty téže skupiny uzavřely se sebou, by byly součástí celkových závazků, které se berou v úvahu ke stanovení základního ročního příspěvku každého subjektu skupiny. Proto by v případě skupin mělo být stanovení základního ročního příspěvku dále specifikováno, aby se zohlednila vzájemná propojenost subjektů skupiny a předešlo se dvojímu započtení expozic uvnitř skupiny. V zájmu zajištění rovných podmínek mezi subjekty, jež jsou členy jedné skupiny, a institucí, jež jsou členy téhož institucionálního systému ochrany (IPS) nebo jsou trvale přidruženy k těmž ústřednímu subjektu, by se mělo na tyto instituce vztahovat stejné zacházení.
- (9) Pro účely výpočtu základního ročního příspěvku subjektu skupiny by se do celkových závazků, které se berou v úvahu, neměly zahrnout závazky plynoucí ze smlouvy, jež daný subjekt skupiny uzavřel s jiným subjektem, jenž je členem téže skupiny. Vyloučení těchto závazků by však mělo být možné pouze, je-li každý subjekt skupiny usazen v Unii, je zahrnut v téže konsolidaci v plném rozsahu, podléhá odpovídajícím centralizovaným postupům hodnocení, měření a kontroly rizika a neexistují-li současné či předvídatelné podstatné věcné či právní překážky bránící okamžitému splacení dotčených závazků, jakmile nabudou splatnosti. Tím by se mělo zabránit tomu, aby závazky byly vyloučeny ze základu pro výpočet příspěvků v případě, že neexistují záruky, že úvěrové expozice uvnitř skupiny by byly pokryty, jestliže se finanční situace skupiny zhorší. Navíc, aby se zabránilo tomu, že vyloučením závazků uvnitř skupiny se poskytne výhoda subjektům skupiny, které na ně mají nárok, nemělo by vyloučení těchto závazků dotčeným institucím umožnit, aby využívaly systému zjednodušených příspěvků určeného pro malé instituce, i kdyby po vyloučení závazků uvnitř skupiny daná instituce podmínky pro zjednodušený systém splňovala. V zájmu zajištění rovných podmínek mezi subjekty, jež jsou členy jedné skupiny, a institucí, jež jsou členy téhož institucionálního systému ochrany (IPS) nebo jsou trvale přidruženy k těmž ústřednímu subjektu, by se na tyto instituce mělo vztahovat stejné zacházení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

- (10) Odchylně od pravidla, že výpočet příspěvků by se měl provádět na individuálním základě, v případě ústředního subjektu s přidruženými institucemi, které jsou zcela nebo částečně osvobozeny od obezřetnostních požadavků na základě vnitrostátního práva v souladu s článkem 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, by se pravidla o příspěvcích předem měla uplatnit jen na ústřední subjekt a přidružené úvěrové instituce jako celek na konsolidovaném základě, protože platební schopnost a likvidita ústředního subjektu a všech přidružených institucí se sleduje jako celek na základě konsolidované účetní závěrky těchto institucí.
- (11) Stanovení základního ročního příspěvku by se mělo rovněž dále specifikovat v případě infrastruktur finančního trhu. Některé infrastruktury finančního trhu, například ústřední protistrany nebo centrální depozitáře cenných papírů, jsou rovněž povoleny jako úvěrové instituce. Zejména některé centrální depozitáře cenných papírů poskytují služby bankovního typu, které jsou doplňkové k jejich činnosti v roli infrastruktury trhu. Centrální depozitáře cenných papírů na rozdíl od úvěrových institucí nedrží pojištěné vklady, ale většinou vnitrodenní nebo jednodenní vklady, které pocházejí z vypořádání operací s cennými papíry, jež depozitáře zajišťují pro finanční instituce nebo centrální banky. Výsledkem těchto operací zpravidla nejsou peněžní zůstatky, které by se mohly připodobnit finančním prostředkům získaným za účelem provádění bankovních činností. Protože služby bankovního typu prováděné infrastrukturami finančního trhu jsou doplňkové k jejich hlavnímu činností clearing a vypořádání, pro něž tyto subjekty podléhají přísným obezřetnostním požadavkům podle nařízení (EU) č. 648/2012⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014⁽²⁾, jakož i podle příslušných ustanovení nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU, a protože z obchodního modelu infrastruktur finančního trhu nevyplývají rizika srovnatelná s riziky úvěrových institucí, měly by se při stanovení objemu jejich celkových závazků pro účely výpočtu jejich základního ročního příspěvku brát v úvahu pouze závazky související s jejich činnostmi bankovního typu.
- (12) Účetnictví derivátů není v Unii harmonizováno ve vztahu k jednotlivým účtům a to by mohlo mít dopad na objem závazků, které se berou v úvahu pro výpočet příspěvků každé banky. Metodika pákového poměru uvedená v čl. 429 odst. 6 a 7 nařízení (EU) č. 575/2013 se vztahuje na všechny banky a zajišťuje, že tatáž derivátová smlouva, a zejména vzájemné započtení (netting) derivátových smluv, se bude brát v úvahu stejným způsobem bez ohledu na účetní rámec, kterému daná banka podléhá. Proto, aby se při určování základního ročního příspěvku zajistilo harmonizované zacházení s deriváty, které umožní srovnatelnost jejich oceňování mezi institucemi a rovné podmínky v celé Unii, by se hodnota derivátů měla určovat v souladu s čl. 429 odst. 6 a 7 nařízení (EU) č. 575/2013. Aby však byla zajištěna předvídatelnost oceňování derivátů podle nařízení (EU) č. 575/2013, mělo by být stanoveno, že takové oceňování nesmí vyústit v hodnotu, která je nižší než 75 % hodnoty dotčených derivátů určené podle příslušného účetního rámce.
- (13) Některé úvěrové instituce jsou bankami poskytujícími podporu, jejichž účelem je prosazovat cíle veřejné politiky ústřední nebo regionální vlády členského státu či místního orgánu především poskytováním podpůrných úvěrů na nesoutěžním, neziskovém základě. Úvěry, které tyto instituce poskytují, jsou přímo či nepřímo částečně zaručeny ústřední nebo regionální vládou nebo místním orgánem. Podpůrné úvěry jsou poskytovány na nesoutěžním, neziskovém základě za účelem podpory cílů veřejné politiky Unie nebo ústřední nebo regionální vlády členského státu. Podpůrné úvěry jsou někdy poskytovány prostřednictvím jiné instituce jakožto zprostředkovatele (přůchozí úvěry). V takových případech obdrží zprostředkovatelská úvěrová instituce podpůrné úvěry od mezinárodní rozvojové banky nebo subjektu veřejného sektoru a poskytne je jiným úvěrovým institucím, které by je poskytly konečným zákazníkům. Protože zprostředkovatelské úvěrové instituce předávají likviditu těchto úvěrů od původní banky poskytující podporu instituci poskytující úvěr nebo jiné zprostředkovatelské instituci, tyto závazky by neměly být zahrnuty do celkových závazků, které se pro účely výpočtu základního ročního příspěvku mají vzít v úvahu.
- (14) Ustanovení čl. 103 odst. 1 směrnice 2014/59/EU vyžaduje, aby do mechanismů financování k řešení krizí přispívaly všechny instituce. Je však třeba nalézt úměrnou a spravedlivou rovnováhu mezi povinnostmi určité instituce přispívat do mechanismu financování k řešení krizí a její velikostí, rizikovým profilem, rozsahem a složitostí jejích činností, jejím propojením s ostatními institucemi nebo finančním systémem obecně, dopadem jejího selhání na finanční trhy, na ostatní instituce, na podmínky financování nebo na širší ekonomiku, tedy pravděpodobností, že u instituce bude zahájen proces řešení krize a že k tomu bude použit mechanismus financování. Orgány příslušné k řešení krize tyto prvky zohlední v souladu s článkem 4 směrnice 2014/59/EU při rozhodování, zda by určitá instituce měla požívat zjednodušených povinností ohledně požadavků na

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

vypracování ozdravných plánů a plánů řešení krize. Při posuzování správné rovnováhy mezi dodržováním požadavků stanovených ve směrnici 2014/59/EU a zvláštnostmi rozličných institucí podléhajících směrnici by též měla být zohledněna administrativní zátěž, která pro určité instituce a orgány příslušné k řešení krize z výpočtu ročních příspěvků vyplývá.

- (15) Malé instituce většinou nemají vysoce rizikový profil, ve srovnání s velkými institucemi jsou méně rizikové pro systém a v mnoha případech je dopad jejich selhání na širší ekonomiku menší než dopad velkých institucí. Zároveň však nelze potenciální dopad selhání malých institucí na finanční stabilitu zcela vyloučit, neboť i malé instituce mohou vytvořit systémové riziko v důsledku své úlohy v širším bankovním systému, kumulativním účinkům svých sítí nebo mohou krizi rozšířit tím, že způsobí ztrátu důvěry v bankovní systém.
- (16) S ohledem na to, že malé instituce ve většině případů nepředstavují systémové riziko a že je méně pravděpodobné, že u nich bude zahájen postup řešení krize, což ve srovnání s velkými institucemi snižuje pravděpodobnost, že budou využívat mechanismy financování k řešení krizí, měla by být metodika pro výpočet jejich ročních příspěvků do mechanismů financování k řešení krizí zjednodušena. Roční příspěvek malých institucí by měl sestávat z jednorázové částky, která se zakládá pouze na jejich základním ročním příspěvku úměrnému jejich velikosti. Taková metodika by měla umožnit poměrný systém ročních příspěvků, jelikož při určování ročních příspěvků každé instituce musí orgán příslušný k řešení krize dodržet roční cílovou úroveň mechanismu financování. Jednorázová částka tedy odráží skutečnost, že malé instituce jsou v mnoha případech méně rizikové, a umožňuje větší úpravu příspěvků velkých institucí, které jsou pro systém obecně významnější, v poměru k jejich rizikovému profilu.
- (17) K určení, které instituce se považují za malé, by se měly použít dva prahy, přičemž první práh založený na celkových závazcích (bez započtení kapitálu), od nichž jsou odečteny pojištěné vklady, by měl být nejvýše 300 milionů EUR a druhý práh založený na celkových závazcích by neměl být vyšší než 1 miliarda EUR. Druhý práh by měl zamezit větším institucím, které splňují první práh související s celkovými závazky, aby mohly těžit ze zjednodušeného systému.
- (18) V kategorii malých institucí by se mělo dále rozlišovat, protože některé jsou velmi malé, zatímco jiné se blíží maximálním prahům, které jim umožňují využívat zjednodušeného systému. Pokud by byla stanovena pouze jedna jednorázová částka, roční příspěvky velmi malých institucí by byly nepřiměřeně vysoké oproti příspěvkům malých institucí, které se blíží maximálním prahům. Současně je třeba zabránit tomu, aby zjednodušený systém způsobil nepoměrné rozdíly v ročních příspěvcích mezi největšími z malých institucí a institucemi, které nesplňují podmínky pro zjednodušený systém, neboť se nacházejí těsně nad prahy. K zabránění těmto nechtěným účinkům by proto bylo vhodné zavést systém několika kategorií malých institucí, jejichž roční příspěvky by byly stanoveny jako různé vysoké jednorázové částky. Tím by se umožnilo odstupňovat příspěvky ve zjednodušeném systému a mezi nejvyšší jednorázovou částkou a nejnižším příspěvkem vypočítaným podle metody, podle níž se základní roční příspěvek upravuje v závislosti na rizikovém profilu instituce.
- (19) Určí-li orgán příslušný k řešení krize, že malá instituce má obzvláště vysoký rizikový profil, měl by mít tento orgán možnost rozhodnout, že dotčená instituce by již neměla požívat zjednodušeného systému, ale její příspěvek by se měl místo toho vypočítat podle metody, podle níž se základní roční příspěvek upraví podle faktorů rizika jiných než velikost instituce.
- (20) Instituce uvedené v čl. 45 odst. 3 směrnice 2014/59/EU nebudou rekapitalizovány s použitím mechanismů financování k řešení krizí v souladu s články 44 a 101 směrnice 2014/59/EU, protože budou zlikvidovány ve vnitrostátním úpadečném řízení nebo jiným postupem prováděným v souladu s článkem 38, 40 nebo 42 směrnice 2014/59/EU a ukončí svou činnost. Tato řízení zajistí, aby věřitelé těchto institucí, včetně případných držitelů krytých dluhopisů, nesli ztráty způsobem, který dosahuje účelu řešení krize. Jejich příspěvky do mechanismů financování k řešení krizí by proto měly tyto zvláštnosti odrážet. Mechanismy financování k řešení krizí by však mohly být využity pro ostatní účely uvedené v článku 101 směrnice 2014/59/EU. V případě, že taková instituce použije mechanismus financování k řešení krizí pro některý z těchto účelů, orgán příslušný k řešení krize by měl mít možnost porovnat rizikový profil všech ostatních institucí, na něž se vztahuje čl. 45 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, s profilem instituce, která využila mechanismu financování k řešení krizí, a použít metodiku stanovenou v tomto aktu v přenesené pravomoci na ty instituce, jež mají podobný nebo vyšší rizikový profil než

institute, které využily mechanismu financování k řešení krizí. Je vhodné sestavit seznam prvků, které by orgán příslušný k řešení krize měl při porovnávání rizikových profilů vzít v úvahu.

- (21) Aby se orgánům členských států příslušným k řešení krize umožnil harmonizovaný výklad kritérií stanovených v čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, takže určování ukazatele rizik institucí pro účely výpočtu jednotlivých příspěvků do mechanismů financování k řešení krizí se bude provádět v celé Unii podobným způsobem, mělo by být poskytnuto několik souborů ukazatelů rizik a odpovídající ukazatele pro každý soubor, jež mají orgány příslušné k řešení krize při posuzování rizikového profilu institucí vzít v úvahu. K zajištění soudržnosti s postupy dohledu by ukazatele rizik měly sestávat ze současných regulačních kritérií, která jsou již dostupná nebo se právě stanovují.
- (22) Stanoví-li příslušné právní předpisy výjimky, jež instituce osvobozují od stanovování některých ukazatelů rizik na úrovni instituce, a případně za předpokladu, že příslušné orgány použití takových výjimek povolí, měly by orgány příslušné k řešení krize posoudit dotčené ukazatele na konsolidované, případně subkonsolidované úrovni, aby dosáhly souladu s postupy dohledu a zajistily, že skupiny, jež tyto výjimky využívají, nejsou nepřiměřeně penalizovány.
- (23) Aby se orgánům příslušným k řešení krize umožnil konzistentní přístup, pokud jde o význam souborů ukazatelů rizik a jednotlivých ukazatelů, jež by měly pro účely určení rizikového profilu institucí vzít v úvahu, mělo by toto nařízení rovněž stanovit relativní váhu každého souboru ukazatelů rizik i jednotlivých ukazatelů. Je však důležité, aby orgánům příslušným k řešení krize byla udělena dostatečná flexibilita při posuzování rizikového profilu institucí, aby mohly přizpůsobit uplatňování souborů ukazatelů rizik a jednotlivých ukazatelů podle zvláštností každé instituce. Jelikož toho nelze dosáhnout výhradně poskytnutím rozmezí pro posuzování rizikového profilu, ale vyžaduje to jistý stupeň volnosti v rozhodování o významu určitých ukazatelů rizik v jednotlivých případech, měla by být váha některých ukazatelů rizik pouze orientační, nebo by pro ně mělo být stanoveno rozmezí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly rozhodnout o důležitosti dotčených ukazatelů v daném případě.
- (24) Při rozhodování o významu různých ukazatelů odpovídajících jistému souboru ukazatelů by se měla v rámci souboru použít agregace určením aritmetického váženého průměru jednotlivých ukazatelů. Pokud jde o výpočet konečného složeného ukazatele rizik odpovídajícího jednotlivé instituci, aby nedocházelo ke kompenzaci mezi soubory tak, že instituce, která má poměrně dobré výsledky v několika souborech a velmi špatný výsledek jednom dalším souboru, by podle aritmetického průměru všech souborů obecně získala středně dobré hodnocení, měl by se takový výpočet zakládat na váženém geometrickém průměru jednotlivých souborů.
- (25) Rozmezí pro posuzování stupně rizika, jež instituce představuje, by mělo být takové, aby umožnilo dostatečné přizpůsobení rizikového profilu institucí podle různých souborů ukazatelů rizik a jednotlivých ukazatelů stanovených v tomto nařízení, a zároveň by mělo poskytovat dostatek jistoty a předvídatelnosti ohledně ročních částek, kterými by instituce měly podle směrnice 2014/59/EU a tohoto nařízení přispívat.
- (26) K zajištění toho, že příspěvky budou řádně placeny, je nutné upřesnit podmínky a způsoby platby. Zejména pro příspěvky, jež nejsou placeny v hotovosti, ale prostřednictvím neodvolatelných platebních příslibů podle článku 103 směrnice 2014/59/EU, je nezbytné upřesnit podíl neodvolatelných platebních příslibů, který může každá instituce použít, a druh zajištění, který je pro krytí těchto neodvolatelných platebních příslibů přijatelný, aby se orgánu příslušnému k řešení krize umožnilo při realizaci neodvolatelného platebního příslibu zajistit skutečnou platbu, narazí-li orgán příslušný k řešení krize při realizaci neodvolatelného platebního příslibu na obtíže. K zajištění toho, že roční příspěvky budou řádně placeny, je nutné udělit orgánům příslušným k řešení krize zvláštní pravomoc ukládat správní sankce a jiná správní opatření institucím, které nedodržují požadavky stanovené v tomto nařízení ohledně výpočtu a úpravy příspěvků, například za nedodržení povinnosti poskytovat informace požadované orgánem příslušným pro řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize by rovněž měl mít pravomoc uložit instituci penále, zaplatí-li dotčená instituce splatný roční příspěvek pouze z části, nezaplatí-li ho vůbec nebo nesplní-li požadavky stanovené v oznámení, které orgán příslušný k řešení krize učinil. Kromě toho je nezbytné stanovit zvláštní povinnosti týkající se sdílení informací mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize.
- (27) K zajištění toho, aby úprava příspěvku podle rizikového profilu odrážela vývoj v bankovním sektoru, a tím neustále splňovala požadavky směrnice 2014/59/EU, Komise na základě zkušeností s jejím prováděním přezkoumá úpravu příspěvku podle rizikového profilu pro účely výpočtu ročních příspěvků, a zejména přiměřenost multiplikátoru úpravy podle rizikového profilu stanoveného v tomto nařízení a potřebu možného zvýšení horního limitu multiplikátoru úpravy do 1. června 2016.

- (28) Protože podle čl. 130 odst. 1 směrnice 2014/59/EU se povinnost členských států vybírat roční příspěvky od institucí povolených na jejich území použije od 1. ledna 2015, toto nařízení by se mělo použít od 1. ledna 2015,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ODDÍL 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla, kterými se upřesňují:

- a) metodika výpočtu příspěvků, jež mají instituce zaplatit do mechanismů financování k řešení krizí, a metodika úpravy podle rizikového profilu institucí;
- b) povinnosti institucí týkající se jednak informací, jež mají poskytnout pro účely výpočtu příspěvků, a jednak placení příspěvků do mechanismů financování k řešení krizí;
- c) opatření zajišťující, že orgány příslušné k řešení krize ověřují, že příspěvky byly zaplacený správně.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na instituce uvedené v čl. 103 odst. 1 směrnice 2014/59/EU a definované v čl. 2 odst. 1 bodu 23. Rovněž se vztahuje na ústřední subjekt a jeho přidružené instituce na konsolidovaném základě, jsou-li přidružené instituce zcela nebo zčásti osvobozeny od obezřetnostních požadavků na základě vnitrostátního práva v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 575/2013.
2. Odkazuje-li se v tomto nařízení na skupinu, měl by být v tomto pojmu zahrnut také ústřední subjekt a všechny úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu uvedené v článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013 a jejich dceřiné podniky.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice obsažené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ⁽¹⁾ a směrnici 2014/59/EU. Pro účely tohoto nařízení se dále použijí tyto definice:

- 1) „institucemi“ se rozumějí úvěrové instituce definované v čl. 2 odst. 1 bodě 2 směrnice 2014/59/EU nebo investiční podniky definované v bodě 2 tohoto článku i ústřední subjekt a všechny úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 575/2013 jako celek na konsolidovaném základě, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1;
- 2) „investičními podniky“ se rozumějí investiční podniky definované v čl. 2 odst. 1 bodě 3 směrnice 2014/59/EU, s výjimkou investičních podniků vyhovujících definici uvedené v čl. 96 odst. 1 písm. a) nebo b) nařízení (EU) č. 575/2013 nebo investičních podniků, které vykonávají činnost 8 uvedenou v oddílu A přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ⁽²⁾, ale nevykonávají činnosti 3 nebo 6 uvedené v oddílu A přílohy I dané směrnice;
- 3) „roční cílovou úrovní“ se rozumí celková hodnota ročních příspěvků, které orgán příslušný k řešení krize stanoví pro každé příspěvkové období s cílem dosáhnout cílové úrovně uvedené v čl. 102 odst. 1 směrnice 2014/59/EU;
- 4) „mechanismem financování“ se rozumí mechanismus k zajištění účinného používání nástrojů a pravomocí k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize v souladu s čl. 100 odst. 1 směrnice 2014/59/EU;
- 5) „ročním příspěvkem“ se rozumí částka uvedená v článku 103 směrnice 2014/59/EU, kterou orgán příslušný k řešení krize vybírá za příslušné příspěvkové období pro vnitrostátní mechanismus financování od každé instituce uvedené v článku 2 tohoto nařízení;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

- 6) „příspěvkovým obdobím“ se rozumí kalendářní rok;
- 7) „orgánem příslušným k řešení krize“ se rozumí orgán uvedený v čl. 2 odst. 1 bodě 18 směrnice 2014/59/EU nebo jakýkoli jiný příslušný orgán jmenovaný členskými státy pro účely čl. 100 odst. 2 a 6 směrnice 2014/59/EU;
- 8) „příslušným orgánem“ se rozumí příslušný orgán definovaný v čl. 4 odst. 1 bodě 40 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 9) „systémy pojištění vkladů“ se rozumějí systémy uvedené v čl. 1 odst. 2 písm. a), b) nebo c) směrnice 2014/49/EU;
- 10) „pojištěnými vklady“ se rozumějí vklady uvedené v čl. 6 odst. 1 směrnice 2014/49/EU, bez dočasných vysokých zůstatků, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 2 dané směrnice;
- 11) „celkovými závazky“ se rozumějí celkové závazky definované v oddíle 3 směrnice Rady 86/635/EHS ⁽¹⁾ nebo definované v souladu s mezinárodními standardy účetního výkaznictví uvedenými v nařízení Evropskéhoho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ⁽²⁾;
- 12) „celkovými aktivy“ se rozumějí celková aktiva definovaná v oddíle 3 směrnice 86/635/ES nebo definovaná v souladu s mezinárodními standardy účetního výkaznictví uvedenými v nařízení (ES) č. 1606/2002;
- 13) „celkovou rizikovou expozicí“ se rozumí celková hodnota rizikové expozice definovaná v čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 14) „poměrem kmenového kapitálu tier 1“ se rozumí poměr uvedený v čl. 92 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;
- 15) „minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky“ se rozumí minimální požadavek definovaný v čl. 45 odst. 1 směrnice 2014/59/EU;
- 16) „kapitálem“ se rozumí kapitál definovaný v čl. 4 odst. 1 bodě 118 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 17) „způsobilými závazky“ se rozumějí závazky a kapitálové nástroje definované v čl. 2 odst. 1 bodě 71 směrnice 2014/59/EU;
- 18) „pákovým poměrem“ se rozumí pákový poměr definovaný v článku 429 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 19) „ukazatelem krytí likvidity“ se rozumí ukazatel krytí likvidity definovaný v článku 412 nařízení (EU) č. 575/2013 a dále upřesněný v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ⁽³⁾;
- 20) „ukazatelem čistého stabilního financování“ se rozumí ukazatel čistého stabilního financování vykázaný v souladu s článkem 415 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 21) „ústřední protistranou“ se rozumí právnická osoba definovaná v čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 22) „deriváty“ se rozumějí deriváty podle přílohy II nařízení (EU) č. 575/2013;
- 23) „centrálním depozitářem cenných papírů“ se rozumí právnická osoba definovaná v čl. 2 odst. 1 bodě 1 a článku 54 nařízení Evropskéhoho parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ⁽⁴⁾;
- 24) „vypořádáním“ se rozumí dokončení transakce s cennými papíry definované v čl. 2 odst. 1 bodě 2 nařízení (EU) č. 909/2014;
- 25) „clearingem“ se rozumí proces určení pozic definovaný v čl. 2 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 26) „infrastrukturou finančního trhu“ se pro účely tohoto nařízení rozumí ústřední protistrana podle bodu 21 tohoto článku nebo centrální depozitář cenných papírů podle bodu 23 tohoto článku, které jsou povoleny jako instituce v souladu s článkem 8 směrnice 2013/36/EU;

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropskéhoho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropskéhoho parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

- 27) „podpůrnou bankou“ se rozumí jakýkoli podnik nebo subjekt zřízený členským státem, ať už ústřední nebo regionální vládou, který na nekonkurenční a neziskové bázi poskytuje podpůrné úvěry za účelem prosazování cílů veřejné politiky této vlády, za předpokladu, že tato vláda má povinnost chránit hospodářskou základnu tohoto podniku nebo subjektu a zachovávat jeho životaschopnost po celou dobu jeho existence, nebo za předpokladu, že nejméně 90 % původních finančních prostředků nebo podpůrných úvěrů, které poskytuje, je přímo nebo nepřímo zaručeno ústřední nebo regionální vládou daného členského státu;
- 28) „podpůrným úvěrem“ se rozumí úvěr poskytnutý podpůrnou bankou nebo prostřednictvím zprostředkující banky na nekonkurenční, neziskové bázi za účelem prosazování cílů veřejné politiky ústřední nebo regionální vlády v členském státě;
- 29) „zprostředkovatelem“ se rozumí úvěrová instituce, která zprostředkovává podpůrné úvěry, pokud je neposkytuje jako úvěr koncovému zákazníkovi.

ODDÍL 2

METODIKA

Článek 4

Stanovení ročních příspěvků

1. Orgány příslušné k řešení krize stanoví roční příspěvky splatné jednotlivými institucemi v poměru k jejich rizikovému profilu na základě informací, které tyto instituce poskytly podle článku 14, a za použití metodiky stanovené v tomto oddílu.
2. Orgán příslušný k řešení krize stanoví roční příspěvek uvedený v odstavci 1 na základě roční cílové úrovně mechanismu financování k řešení krizí, přičemž zohlední cílovou úroveň, již má být podle čl. 102 odst. 1 směrnice 2014/59/EU dosaženo do 31. prosince 2024, a na základě čtvrtletně počítané průměrné hodnoty vkladů pojištěných v předchozím roce všemi institucemi povolenými na jeho území.

Článek 5

Úprava základního ročního příspěvku podle rizikového profilu

1. Při výpočtu příspěvků uvedených v čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59/EU se nezapočítají tyto závazky:
 - a) vnitroskupinové závazky plynoucí z transakcí uzavřených mezi určitou institucí a další institucí, která je součástí téže skupiny, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - i) každá z institucí je usazena v Unii;
 - ii) každá z institucí podléhá stejnému konsolidovanému dohledu podle článků 6 až 17 nařízení (EU) č. 575/2013 v plném rozsahu a podléhá přiměřeným centralizovaným postupům hodnocení, měření a kontroly rizika a
 - iii) neexistuje žádná současná nebo předvídatelná podstatná věcná nebo právní překážka, která by bránila rychlému vyrovnání závazku v době jeho splatnosti;
 - b) závazky vytvořené institucí, která je členem institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 2 odst. 1 bodě 8 směrnice 2014/59/EU a které příslušný orgán povolil použít čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013, prostřednictvím dohody s jinou institucí, která je členem téhož institucionálního systému ochrany;
 - c) v případě ústřední protistrany usazené v členském státě, který využil možnost stanovenou v čl. 14 odst. 5 nařízení (EU) č. 648/2012, závazky související s clearingovými činnostmi podle definice uvedené v čl. 2 odst. 3 daného nařízení, včetně závazků plynoucích z jakéhokoli opatření, které ústředí protistrana přijme, aby splnila maržové požadavky, zřídila fond pro riziko selhání a udržovala dostatečný předem financovaný fond pro riziko selhání ke krytí potenciálních ztrát jako součást postupné ochrany proti selhání v souladu s uvedeným nařízením nebo aby investovala své finanční zdroje v souladu s článkem 47 uvedeného nařízení;

- d) v případě centrálního depozitáře cenných papírů závazky související s činností centrálního depozitáře cenných papírů, včetně závazků vůči účastníkům nebo poskytovatelům služeb centrálního depozitáře cenných papírů se splatností kratší než sedm dní, které vznikly z činností, pro něž získal povolení k poskytování bankovních doplňkových služeb v souladu s hlavou IV nařízení (EU) č. 909/2014, ale bez dalších závazků vznikajících z takovýchto bankovních činností;
- e) v případě investičních firem závazky, které vznikly v důsledku držení aktiv nebo finančních prostředků klientů, včetně aktiv nebo finančních prostředků klientů držných jménem SKIPCP ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽¹⁾ nebo alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽²⁾, je-li takový klient chráněn příslušným insolvenčním právem;
- f) v případě institucí poskytujících podpůrné úvěry závazky zprostředkovatele vůči původní nebo jiné podpůrné bance nebo jinému zprostředkovateli a závazky původní podpůrné banky vůči subjektům, které jí poskytují finanční prostředky, v míře, v níž je hodnota těchto závazků vyrovnána podpůrnými úvěry dané instituce.

2. Závazky uvedené v odst. 1 písm. a) a b) se na základě jednotlivých transakcí rovnoměrně odečtou od hodnoty celkových závazků institucí, které jsou stranami transakcí nebo dohod uvedených v odst. 1 písm. a) a b).

3. Pro účely tohoto oddílu se průměrná roční hodnota závazků uvedených v odstavci 1 plynoucích z derivátů, počítaná na čtvrtletním základě, ocení podle čl. 429 odst. 6 a 7 nařízení (EU) č. 575/2013.

Hodnota přidělená závazkům plynoucím z derivátů však nemůže být nižší než 75 % hodnoty stejných závazků plynoucích z použití účetních pravidel, které pro danou instituci platí pro účely účetního výkaznictví.

Pokud podle vnitrostátních účetních standardů platných pro instituci neexistuje u některých derivátů žádná účetní expozice, protože jsou podrozvahové, vykáže daná instituce orgánu příslušnému k řešení krize souhrn kladných reálných hodnot těchto derivátů jako reprodukční náklady a připočítá je ke svým rozvahovým účetním hodnotám.

4. Pro účely tohoto oddílu celkové závazky uvedené v odstavci 1 nezahrnují účetní hodnotu závazků plynoucích z derivátů a zahrnují odpovídající hodnotu stanovenou podle odstavce 3.

5. Orgán příslušný k řešení krize vychází při ověřování splnění všech podmínek a požadavků uvedených v odstavcích 1 až 4 z relevantních hodnocení provedených příslušnými orgány, která jsou k dispozici podle článku 90 směrnice 2014/59/EU.

Článek 6

Soubory ukazatelů rizik a jednotlivé ukazatele

1. Orgán příslušný k řešení krize hodnotí rizikový profil institucí na základě čtyř souborů ukazatelů rizik, jimiž jsou:

- a) riziková expozice;
- b) stabilita a různorodost finančních zdrojů;
- c) význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství;
- d) dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

2. Soubor „riziková expozice“ se skládá z následujících ukazatelů rizik:
 - a) kapitál a způsobilé závazky, které instituce drží nad rámec minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky;
 - b) pákový poměr;
 - c) poměr kmenového kapitálu tier 1;
 - d) celková riziková expozice vydělená celkovými aktivy.
3. Soubor „stabilita a různorodost finančních zdrojů“ se skládá z následujících ukazatelů rizik:
 - a) ukazatel čistého stabilního financování (NSFR),
 - b) ukazatel krytí likvidity (LCR).
4. Soubor „význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství“ se skládá z ukazatele „podíl mezibankovních úvěrů a vkladů v Evropské unii“, který odráží význam instituce pro hospodářství členského státu, v němž je usazena.
5. Soubor „dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize“, se skládá z následujících ukazatelů:
 - a) obchodní činnosti, podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize;
 - b) účast v institucionálním systému ochrany;
 - c) rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory.

Při určování různých ukazatelů rizika ze souboru „dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize“, vezme tento orgán v úvahu význam těchto ukazatelů podle toho, s jakou pravděpodobností by v dané instituci mohl být zaveden režim řešení krize, a podle toho, s jakou pravděpodobností by pak při řešení krize této instituce došlo k využití mechanismu financování k řešení krizí.

6. Při stanovení ukazatelů „obchodní činnosti, podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“, které jsou uvedeny v odst. 5 písm. a), bere orgán příslušný k řešení krize v úvahu tyto prvky:
 - a) zvýšení rizikového profilu instituce z důvodu:
 - i) významu obchodních činností v souvislosti s bilanční sumou, úrovní kapitálu, rizikovostí expozic a celkovým modelem podnikání;
 - ii) významu podrozvahových expozic v souvislosti s bilanční sumou, úrovní kapitálu a rizikovostí expozic;
 - iii) významu hodnoty derivátů v souvislosti s bilanční sumou, úrovní kapitálu, rizikovostí expozic a celkovým modelem podnikání,
 - iv) rozsahu, v němž se podle kapitoly II hlavy II směrnice 2014/59/EU má za to, že model podnikání a organizační struktura instituce jsou složité;
 - b) snížení rizikového profilu instituce z důvodu:
 - i) relativní hodnoty derivátů zúčtovaných ústřední protistranou;
 - ii) rozsahu, v němž podle kapitoly II hlavy II směrnice 2014/59/EU lze krizi instituce řešit rychle a bez právních překážek.

7. Při stanovení ukazatele uvedeného v odst. 5 písm. b) bere orgán příslušný k řešení krize v úvahu tyto prvky:
- a) zda je hodnota finančních prostředků, které jsou okamžitě k dispozici pro rekapitalizaci a financování likvidity, jejichž cílem je podpořit postiženou instituci v případě problémů, tak vysoká, že by této instituci mohla poskytnout důvěryhodnou a účinnou podporu;
 - b) stupeň právní nebo smluvní jistoty potvrzující, že finanční prostředky uvedené v písmeni a) budou plně využity před tím, než bude případně požádáno o mimořádnou veřejnou podporu.
8. Ukazatel rizika uvedený v odst. 5 písm. c) má maximální hodnotu rozmezí uvedeného v kroku 3 přílohy I v případě:
- a) instituce, která je součástí skupiny, u níž byla zahájena restrukturalizace poté, co obdržela státní nebo rovnocenné finanční prostředky, například prostředky z mechanismu financování k řešení krizí, a je stále v restrukturalizaci nebo likvidaci, s výjimkou dvou posledních let provádění restrukturalizačního plánu;
 - b) instituce, která je v likvidaci, až do konce likvidačního plánu (v míře, v níž ještě má platit příspěvek).
- U všech ostatních institucí má minimální hodnotu uvedenou v kroku 3 přílohy I.
9. Pro účely odstavců 6, 7 a 8 orgán příslušný k řešení krize vychází z hodnocení provedených příslušnými orgány, jsou-li taková hodnocení k dispozici.

Článek 7

Relativní váha každého souboru ukazatelů rizika a jednotlivých ukazatelů

1. Při posuzování rizikového profilu každé instituce použije orgán příslušný k řešení krize na každý soubor ukazatelů rizik tyto váhy:
- a) riziková expozice: 50 %;
 - b) stabilita a různorodost finančních zdrojů: 20 %;
 - c) význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství: 10 %;
 - d) dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize: 20 %.
2. Pro jednotlivé ukazatele rizika, které orgány příslušné k řešení krize hodnotí pro stanovení hodnoty souboru ukazatelů „riziková expozice“, se použijí tyto váhy:
- a) kapitál a způsobilé závazky, které instituce drží nad rámec minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky: 25 %;
 - b) pákový poměr: 25 %;
 - c) poměr kmenového kapitálu tier 1: 25 %;
 - d) celková riziková expozice vydělená celkovými aktivy: 25 %.
3. Všechny ukazatele rizika v souboru „stabilita a různorodost finančních zdrojů“ mají stejnou váhu.
4. Pro jednotlivé ukazatele rizika, které orgány příslušné k řešení krize hodnotí pro stanovení hodnoty souboru ukazatelů „dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize“, se použijí tyto váhy:
- a) obchodní činnosti a podrozkahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize: 45 %;
 - b) členství v mezinárodním systému ochrany: 45 %;
 - c) rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory: 10 %.
- Při použití ukazatele uvedeného v písmeni b) orgán příslušný k řešení krize přihlédne k relativní váze ukazatele uvedeného v písmeni a).

Článek 8

Použití ukazatelů rizika ve zvláštních případech

1. Jestliže příslušný orgán udělil určité instituci výjimku v souladu s články 8 a 21 nařízení (EU) č. 575/2013, použije orgán příslušný k řešení krize ukazatel uvedený v čl. 6 odst. 3 písm. b) tohoto nařízení na úrovni podskupiny pro účely likvidity. Při výpočtu ukazatele rizika takové instituce se hodnota tohoto ukazatele na úrovni podskupiny pro účely likvidity přidělí každé instituci, která je součástí dané podskupiny pro účely likvidity.
2. Pokud příslušný orgán v případě konkrétní instituce úplně upustil od uplatňování kapitálových požadavků v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 a orgán příslušný k řešení krize rovněž v případě téže instituce úplně upustil od uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky v souladu s čl. 45 odst. 12 směrnice 2014/59/EU, lze ukazatel uvedený v čl. 6 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení vypočítat na konsolidované úrovni. Při výpočtu ukazatele rizika takové instituce se hodnota tohoto ukazatele na konsolidované úrovni přidělí každé instituci, která je součástí dané skupiny.
3. Pokud příslušný orgán udělil určité instituci výjimku za jiných podmínek vymezených v nařízení (EU) č. 575/2013, lze příslušné ukazatele vypočítat na konsolidované úrovni. Při výpočtu ukazatelů rizika takové instituce se hodnota těchto ukazatelů na konsolidované úrovni přidělí každé instituci, která je součástí dané skupiny.

Článek 9

Použití úpravy základního ročního příspěvku podle rizikového profilu

1. Orgán příslušný k řešení krize stanoví pro každou instituci dodatečný multiplikátor pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu tím, že zkombinuje ukazatele rizika uvedené v článku 6 podle vzorců a postupů uvedených v příloze I.
2. Aniž je dotčen článek 10, orgán příslušný k řešení krize stanoví roční příspěvek každé instituce pro každé příspěvkové období vynásobením základního ročního příspěvku dodatečným multiplikátorem pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu v souladu se vzorci a postupy stanovenými v příloze I.
3. Hodnoty multiplikátoru pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu se pohybují v rozmezí 0,8 až 1,5.

Článek 10

Roční příspěvky malých institucí

1. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu 50 000 000 EUR nebo nižší a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 1 000 EUR.
2. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu vyšší než 50 000 000 EUR ale nejvýše 100 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 2 000 EUR.
3. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu vyšší než 100 000 000 EUR ale nejvýše 150 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 7 000 EUR.
4. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu vyšší než 150 000 000 EUR ale nejvýše 200 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 15 000 EUR.
5. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu vyšší než 200 000 000 EUR ale nejvýše 250 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 26 000 EUR.
6. Instituce, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu vyšší než 250 000 000 EUR ale nejvýše 300 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu nižší než 1 000 000 000 EUR, platí jako roční příspěvek za každé příspěvkové období paušální částku 50 000 EUR.
7. Aniž je dotčen odstavec 8, jestliže instituce dostatečným způsobem prokáže, že paušální částka uvedená v odstavcích 1 až 6 je vyšší než příspěvek vypočítaný podle článku 5, použije orgán příslušný k řešení krize nižší částku.

8. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 6, může orgán příslušný k řešení krize přijmout odůvodněné rozhodnutí stanovující, že rizikový profil instituce je nepřiměřený její malé velikosti, a uplatnit na danou instituci články 5, 6, 7, 8 a 9. Takové rozhodnutí je založeno na těchto kritériích:

- a) model podnikání instituce;
- b) informace, které daná instituce vykazala podle článku 14;
- c) soubory ukazatelů rizik a jednotlivé ukazatele uvedené v článku 6;
- d) posouzení rizikového profilu dané instituce příslušným orgánem.

9. Odstavce 1 až 8 se nepoužijí na ty instituce, jejichž celkové závazky, do nichž není započítán kapitál a pojištěné vklady, mají po vyloučení závazků uvedených v čl. 5 odst. 1 hodnotu 300 000 000 EUR nebo méně.

10. K vyloučením uvedeným v čl. 5 odst. 1 se nepřihlíží při použití odstavců 1 až 9 na ty instituce, jejichž celkové závazky, do nichž není započítán kapitál a pojištěné vklady, mají před vyloučením závazků uvedených v čl. 5 odst. 1 hodnotu 300 000 000 EUR nebo méně.

Článek 11

Roční příspěvek institucí, na něž se vztahuje čl. 45 odst. 3 směrnice 2014/59/EU

1. Aniž je dotčen článek 10, roční příspěvek institucí, na něž se vztahuje čl. 45 odst. 3 směrnice 2014/59/EU se vypočítá v souladu s článkem 9, přičemž se použije 50 % jejich základního ročního příspěvku.

2. Pokud se pro některou instituci, na niž se vztahuje čl. 45 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, použije v některém členském státě mechanismus financování k řešení krize pro účely uvedené v článku 101 směrnice 2014/59/EU, může orgán příslušný k řešení krize přijmout odůvodněné rozhodnutí, v němž stanoví, že se na ty instituce, jejichž rizikový profil je obdobný nebo vyšší než rizikový profil instituce, která použila mechanismus financování krize pro některý z účelů uvedených v článku 101 směrnice 2014/59/EU, použijí články 5, 6, 7, 8 a 9. Při přijímání odůvodněného rozhodnutí vezme orgán příslušný k řešení krize pro účely stanovení obdobnosti rizikového profilu v úvahu všechny tyto prvky:

- a) model podnikání dané instituce;
- b) informace, které tato instituce vykazala podle článku 14;
- c) soubory ukazatelů a jednotlivé ukazatele rizik uvedené v článku 6;
- d) hodnocení příslušného orgánu ohledně rizikového profilu dané instituce.

Článek 12

Instituce, které začaly podléhat dohledu nebo změnilly status

1. Jedná-li se o instituci, nad níž se dohled začal provádět nově, pouze po část příspěvkového období, stanoví se částečný příspěvek použitím metodiky stanovené v oddíle 3 na hodnotu jejího ročního příspěvku vypočítanou během následujícího příspěvkového období podle počtu celých měsíců příspěvkového období, po němž byl nad danou institucí vykonáván dohled.

2. Změna postavení instituce, včetně malé instituce, během příspěvkového období nemá vliv na roční příspěvek, který má být zaplacen v daném roce.

Článek 13

Postup výběru ročního příspěvku

1. Nejpozději do 1. května každého roku vyrozumí orgán příslušný k řešení krize každou instituci uvedenou v článku 2 o svém rozhodnutí, v němž stanovil roční příspěvek dané instituce.

2. Orgán příslušný k řešení krize o svém rozhodnutí vyrozumí jedním z následujících způsobů:

- a) elektronicky nebo jiným srovnatelným komunikačním prostředkem, který umožňuje obdržet potvrzení o doručení;
- b) doporučenou poštou s doručenkou.

3. V rozhodnutí jsou upřesněny podmínky a způsob platby ročního příspěvku i podíl neodvolatelných platebních příslibů uvedených v článku 103 směrnice 2014/59/EU, které může daná instituce využít. Orgán příslušný k řešení krize přijme pouze kolaterál takového druhu a za takových podmínek, které umožní rychlou realizaci, a to i v případě, že bude rozhodnutí o řešení krize přijato během víkendu. Kolaterál by měl být oceněn konzervativně, aby se přihlédlo k výrazně zhoršeným podmínkám na trhu.

4. Aniž jsou dotčeny další opravné prostředky, které má orgán příslušný k řešení krize k dispozici, v případě částečného splacení, nesplacení nebo nedodržení požadavků stanovených v rozhodnutí nabíhá dané instituci denní penále z nesplacené částky pohledávky.

Úrok z denního penále narůstá ze splatné částky denně podle úrokové sazby uplatňované Evropskou centrální bankou na její hlavní operace refinancování, zveřejněné v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*, platné prvního kalendářního dne měsíce, v němž končí splatnost, a zvýšené o 8 procentních bodů ode dne splatnosti pohledávky.

5. V případě instituce, která začala nově podléhat dohledu a podléhala mu pouze po část příspěvkového období, se její částečný roční příspěvek vybere spolu s ročním příspěvkem splatným za následující příspěvkové období.

ODDÍL 3

SPRÁVNÍ ASPEKTY A SANKCE

Článek 14

Vykazovací povinnosti institucí

1. Instituce poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize poslední schválené roční účetní závěrky, které mají k dispozici před 31. prosincem roku, jenž předchází příspěvkovému období, spolu s výrokem statutárního auditora nebo auditorské firmy v souladu s článkem 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽¹⁾.

2. Instituce poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize alespoň informace uvedené v příloze II na úrovni jednotlivého subjektu.

3. Informace uvedené v příloze II, které jsou zahrnuty do požadavků na oznamování orgánům dohledu stanovených v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ⁽²⁾ nebo případně do jakýchkoli jiných požadavků na oznamování orgánům dohledu platných pro instituci na základě vnitrostátního práva, se poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize v podobě, v níž je instituce vykazala v poslední relevantní zprávě, kterou pro účely dohledu předložila příslušnému orgánu v souvislosti s referenčním rokem roční účetní závěrky uvedené v odstavci 1.

4. Informace uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 se poskytnou nejpozději 31. ledna každého roku ohledně roku, který skončil 31. prosince předcházejícího roku nebo ohledně relevantního použitelného účetního období. Jestliže 31. leden není pracovním dnem, poskytnou se informace následující pracovní den.

5. Jsou-li informace nebo údaje předložené orgánům příslušným k řešení krize předmětem aktualizací nebo oprav, předloží se takové aktualizace nebo opravy orgánům příslušným k řešení krize bez zbytečného prodlení.

6. Instituce předají informace uvedené v příloze II v takových datových formátech a reprezentacích, které upřesnil orgán příslušný k řešení krize.

7. Informace poskytnuté v souladu s odstavci 2 a 3 podléhají požadavkům na důvěrnost a profesní tajemství stanoveným v článku 84 směrnice 2014/59/EU.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).

Článek 15

Povinnost orgánů příslušných k řešení krize zajistit výměnu informací

1. Pro účely výpočtu jmenovatele stanoveného v souboru ukazatelů rizik uvedeném v čl. 7 odst. 1 písm. c) poskytnou orgány příslušné k řešení krize Evropskému orgánu pro bankovníctví (EBA) do 15. února každého roku informace, které získaly od všech institucí usazených na jejich území v souvislosti s mezibankovními závazky a vklady uvedenými v příloze I na agregované úrovni.
2. Do 1. března každého roku EBA každému orgánu příslušnému k řešení krize sdělí hodnotu jmenovatele pro soubor ukazatelů rizika uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c).

Článek 16

Vykazovací povinnosti systémů pojištění vkladů

1. Systémy pojištění vkladů poskytnou orgánům příslušným k řešení krize do 31. ledna každého roku výpočet průměrné hodnoty vkladů pojištěných v předchozím roce, vypočítaný na čtvrtletním základě, za všechny jejich členské úvěrové instituce.
2. Tyto informace poskytnou jak na individuální úrovni, tak na agregované úrovni dotčených úvěrových institucí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly stanovit roční cílovou úroveň mechanismu financování k řešení krizí v souladu s čl. 4 odst. 2 a určit základní roční příspěvek každé instituce podle článku 5.

Článek 17

Vynucování

1. Jestliže instituce nepředloží všechny informace uvedené v článku 14 v časovém rámci stanoveném v daném článku, použije orgán příslušný k řešení krize k výpočtu ročního příspěvku dané instituce odhady nebo své vlastní předpoklady.
2. Nejsou-li informace poskytnuty do 31. ledna každého roku, může orgán příslušný k řešení krize přidělit dané instituci nejvyšší multiplikátor pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu, který je uveden v článku 9.
3. Jsou-li informace předložené institucemi orgánu příslušnému k řešení krize upraveny nebo opraveny, upraví tento orgán roční příspěvek podle aktualizovaných informací po výpočtu ročního příspěvku dané instituce za následující příspěvkové období.
4. Jakýkoli rozdíl mezi ročním příspěvkem vypočítaným a zaplaceným na základě informací, které byly upraveny nebo opraveny, a ročním příspěvkem, který by měl být zaplacen po úpravě, se zahrne do částky ročního příspěvku splatného za následující příspěvkové období. Tato úprava se provede snížením nebo zvýšením příspěvků za následující příspěvkové období.

Článek 18

Správní sankce a jiná správní opatření

Orgány příslušné k řešení krize mohou osobám nebo subjektům odpovědným za porušení tohoto nařízení uložit správní sankce a jiná správní opatření uvedená v článku 110 směrnice 2014/59/EU.

ODDÍL 4

UJEDNÁNÍ O SPOLUPRÁCI

Článek 19

Ujednání o spolupráci

1. Pro zajištění skutečného zaplacení příspěvků jsou příslušné orgány nápomocny orgánům příslušným k řešení krize při provádění jakéhokoli úkolu stanoveného v tomto nařízení, pokud je o to tyto orgány požádají.
2. Příslušné orgány poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize na jeho žádost kontaktní údaje institucí, jimž je třeba oznámit rozhodnutí uvedené v čl. 13 odst. 1, nejpozději do 1. dubna každého roku nebo v následující pracovní den, pokud 1. duben není pracovním dnem. Kontaktními údaji se rozumí název právnické osoby, jméno fyzické osoby, která danou právní osobu zastupuje, adresa, e-mailová adresa, telefonní číslo, faxové číslo nebo jakékoli další informace umožňující identifikaci instituce.

3. Příslušné orgány poskytnou orgánům příslušným k řešení krize veškeré informace, které těmto orgánům umožní vypočítat roční příspěvky, zejména informace související s dodatečnou úpravou podle rizika a informace o relevantních výjimkách, které příslušné orgány institucím udělily podle směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 574/2013.

ODDÍL 5

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Přechodná ustanovení

1. Pokud informace vyžadované v souvislosti s některým ukazatelem podle přílohy II nejsou pro daný referenční rok zahrnuty do použitelných požadavků na oznamování orgánům dohledu uvedených v článku 14, daný ukazatel rizika se nepoužije, dokud nezačne být daný požadavek na oznamování orgánům dohledu použitelný. Váha ostatních dostupných ukazatelů rizika se přepočítá úměrně jejich váze v souladu s článkem 7, aby součet jejich vah činil 1. V roce 2015 v případě, že systémy pojištění vkladů nebudou mít do 31. ledna k dispozici některé informace uvedené v článku 16 pro účely výpočtu cílové roční úrovně podle čl. 4 odst. 2 nebo základního ročního příspěvku každé instituce podle článku 5, poskytnou orgánům příslušným k řešení krize tyto informace k uvedenému datu příslušné úvěrové instituce poté, co je k tomu systém pojištění vkladů vyzve. Odchylně od čl. 13 odst. 1 v případě příspěvků splatných v roce 2015 orgán příslušný k řešení krize vyrozumí každou instituci o svém rozhodnutí, jímž stanovil její roční příspěvek, nejpozději do 30. listopadu 2015.

2. Odchylně od čl. 13 odst. 4 v případě příspěvků splatných v roce 2015 musí být částka stanovená v rozhodnutí uvedeném v čl. 13 odst. 3 zaplacená do 31. prosince 2015.

3. Odchylně od čl. 14 odst. 4 v případě informací, které mají být orgánu příslušnému k řešení krize poskytnuty v roce 2015, musí být informace uvedené v daném odstavci poskytnuty nejpozději do 1. září 2015.

4. Odchylně od čl. 16 odst. 1 systémy pojištění vkladů poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize do 1. září 2015 informace o hodnotě vkladů pojištěných k 31. červenci 2015.

5. Až do konce počátečního období uvedeného v čl. 69 odst. 1 nařízení (EU) č. 806/2014/EU mohou členské státy povolit institucím, jejichž celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů mají hodnotu nad 300 000 000 EUR a jejichž celková aktiva mají hodnotu 3 000 000 000 EUR nebo méně, aby za prvních 300 000 000 EUR celkových závazků bez kapitálu a pojištěných vkladů zaplatily paušální částku 50 000 EUR. Pokud jde o celkové závazky bez kapitálu a pojištěných vkladů nad limitem 300 000 000 EUR, zaplatí tyto instituce příspěvek vypočítaný podle článků 4 až 9 tohoto nařízení.

Článek 21

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. října 2014.

Za Komisi

předseda

José Manuel BARROSO

PŘÍLOHA I

(POSTUP PRO VÝPOČET ROČNÍHO PŘÍSPĚVKU INSTITUCÍ)

KROK 1

Výpočet hrubých ukazatelů

Orgán příslušný k řešení krize vypočítá tyto ukazatele, přičemž použije následující opatření:

Soubor ukazatelů	Ukazatel	Opatření
Riziková expozice	Kapitál a způsobilé závazky v držení instituce přesahující minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL)	$\left(\frac{\text{Kapitál a způsobilé závazky}}{\text{Celkové závazky včetně kapitálu}} \right) - \text{MREL}$ přičemž pro účely tohoto ukazatele: „Kapitálem“ se rozumí součet kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 podle definice v čl. 4 odst. 1 bodě 118 nařízení (EU) č. 575/2013. Způsobilé závazky jsou součtem závazků uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 71 směrnice 2014/59/EU. Celkové závazky jsou vymezeny v čl. 3 bodě 11 tohoto nařízení. Derivátové závazky se zahrnují do celkových závazků na základě toho, že se plně uznávají nettingová práva protistrany. Minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky (MREL) se rozumí minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, který je vymezen v čl. 45 odst. 1 směrnice 2014/59/EU.
Riziková expozice	Pákový poměr	Pákový poměr je vymezen v článku 429 nařízení (EU) č. 575/2013 a jeho vykazování je v souladu s přílohou X prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014.
Riziková expozice	Poměr kmenového kapitálu tier 1	Poměr kmenového kapitálu tier 1 je vymezen v článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013 a jeho vykazování je v souladu s přílohou I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014.
Riziková expozice	Celkový objem rizikové expozice (TRE)/celková aktiva	$\left(\frac{\text{TRE}}{\text{Celková aktiva}} \right)$ přičemž: Celkovým objemem rizikové expozice (TRE) se rozumí celkový objem rizikové expozice, jak je vymezen v čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013. Celková aktiva jsou vymezena v čl. 3 bodě 12 tohoto nařízení.
Stabilita a různorodost financování	Ukazatel čistého stabilního financování	Vykazování ukazatele čistého stabilního financování je v souladu s článkem 415 nařízení (EU) č. 575/2013.
Stabilita a různorodost financování	Ukazatel krytí likvidity	Vykazování ukazatele krytí likvidity je v souladu s článkem 415 nařízení (EU) č. 575/2013 a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.
Význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství	Podíl mezibankovních úvěrů a vkladů v EU	$\left(\frac{\text{Mezibankovní úvěry} + \text{mezibankovní vklady}}{\text{Celkové mezibankovní úvěry a vklady v EU}} \right)$ přičemž: Mezibankovní úvěry jsou vymezeny jako součet účetní hodnoty úvěrů a jiných pohledávek za úvěrovými institucemi a jinými finančními podniky, jak je stanoveno pro účely šablony číslo 4.1, 4.2, 4.3 a 4.4 přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014.

Soubor ukazatelů	Ukazatel	Opatření
		Mezibankovní vklady jsou vymezeny jako účetní hodnota vkladů úvěrových institucí a jiných finančních podniků, jak je stanoveno pro účely šablony číslo 8.1 přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014. Celkové mezibankovní úvěry a vklady v EU jsou součtem souhrnných mezibankovních úvěrů a vkladů v držbě institucí v každém členském státě vypočtených podle článku 15.

KROK 2

Diskretizace ukazatelů

1. V následujícím zápisu je n indexem institucí, i indexem ukazatelů v rámci souborů ukazatelů a j indexem souborů ukazatelů.
2. U každého hrubého ukazatele x_{ij} , který vyplývá z kroku 1, s výjimkou ukazatele „rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory“, vypočítá orgán příslušný k řešení krize počet intervalů k_{ij} jako nejbližší celé číslo k:

$$1 + \log_2(N) + \log_2 \left(1 + \frac{|g_{ij}|}{\sigma_g} \right),$$

přičemž:

N je počet institucí, které přispívají k mechanismu financování k řešení krizí, pro něž se počítá daný ukazatel.

$$g_{ij} = \frac{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^3}{\left[\frac{1}{N-1} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^2 \right]^{3/2}},$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{n=1}^N x_{ij,n}}{N};$$

$$\sigma_g = \sqrt{\frac{6(N-2)}{(N+1)(N+3)}}.$$

3. Ke každému ukazateli, s výjimkou ukazatele „rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory“, přidělí orgán příslušný k řešení krizí do každého intervalu stejný počet institucí, počínaje tím, že do prvního intervalu přiřadí instituce s nejnižšími hodnotami hrubého ukazatele. V případě, že počet institucí nelze přesně vydělit počtem intervalů, je do každého z prvních intervalů r , počínaje intervalem obsahujícím instituce s nejnižšími hodnotami hrubého ukazatele, kde r je zbytkem po vydělení počtu institucí N počtem intervalů k_{ij} , přidělena jedna dodatečná instituce.
4. Ke každému ukazateli, s výjimkou ukazatele „rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory“, přidělí orgán příslušný k řešení krize všem institucím zahrnutým do daného intervalu hodnotu pořadí intervalu, počítáno zleva doprava, což znamená, že hodnota diskretizovaného ukazatele je definována jako $I_{ij,n} = 1, \dots, k_{ij}$.
5. Tento krok se vztahuje na ukazatele uvedené v čl. 6 odst. 5 písm. a) a b), pouze pokud je orgán příslušný k řešení krize určí jako spojitě proměnné.

KROK 3

Přepočet ukazatelů

Orgán příslušný k řešení krize přepočte každý ukazatel I_{ij} , jenž je výsledkem kroku 2, v rozmezí od 1–1 000 podle následujícího vzorce:

$$RI_{ij,n} = (1\,000 - 1) * \frac{I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}}{\max_n I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}} + 1,$$

přičemž argumenty funkcí pro výpočet minima a maxima jsou hodnoty všech institucí, které přispívají do mechanismu financování k řešení krizí, pro které se tento ukazatel počítá.

KROK 4

Uvedení přiřazeného znaménka

1. Orgán příslušný k řešení krize použije k ukazatelům tato znaménka:

Soubor ukazatelů	Ukazatel	Znaménko
Riziková expozice	Kapitál a způsobilé závazky v držení instituce přesahující minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL)	–
Riziková expozice	Pákový poměr	–
Riziková expozice	Poměr kmenového kapitálu tier 1	–
Riziková expozice	Celkový objem rizikové expozice (TRE)/celková aktiva	+
Stabilita a různorodost financování	Ukazatel čistého stabilního financování	–
Stabilita a různorodost financování	Ukazatel krytí likvidity	–
Význam instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství	Podíl mezibankovních úvěrů a vkladů v EU	+
Dodatečné ukazatele rizik, které určí orgán příslušný k řešení krize	Členství v institucionálním systému ochrany (IPS)	–
Dodatečné ukazatele rizik, které určí orgán příslušný k řešení krize	Rozsah předchozí mimořádné veřejné finanční podpory	+

U ukazatelů s kladným znaménkem odpovídají vyšší hodnoty vyšší rizikovosti instituce. U ukazatelů se záporným znaménkem odpovídají vyšší hodnoty nižší rizikovosti instituce.

Orgán příslušný k řešení krize určí ukazatele, jimiž jsou obchodní činnosti, podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize, a uvede k nim příslušné znaménko.

2. Orgán příslušný k řešení krize provede ke každému přepočtenému ukazateli $RI_{ij,n}$ z kroku 3 tuto transformaci, aby uvedl jeho znaménko:

$$TRI_{ij,n} = \begin{cases} RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{„–“} \\ 1\,001 - RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{„+“} \end{cases}$$

KROK 5

Výpočet souhrnného ukazatele

1. Orgán příslušný k řešení krize agreguje ukazatele i v rámci každého souboru ukazatelů j prostřednictvím váženého aritmetického průměru pomocí následujícího vzorce:

$$PI_{j,n} = \sum_{ij=1}^{N_j} w_{ij} * TRI_{ij,n} = w_{1j} * TRI_{1j,n} + \dots + w_{N_jj} * TRI_{N_jj,n},$$

přičemž:

w_{ij} je váha ukazatele i v souboru ukazatelů j , jak je vymezen v článku 7;

N_j je počet ukazatelů v rámci souboru ukazatelů j .

2. Pro výpočet souhrnného ukazatele agreguje orgán příslušný k řešení krize soubory ukazatelů j prostřednictvím váženého geometrického průměru pomocí následujícího vzorce:

$$CI_n = \prod_j PI_{j,n}^{W_j} = PI_{1,n}^{W_1} * \dots * PI_{J,n}^{W_J},$$

přičemž:

W_j je váha souboru ukazatelů j , jak je vymezena v článku 7;

J je počet souborů ukazatelů.

3. Aby mohl být konečný souhrnný ukazatel vymezen v tom smyslu, že u institucí s vyššími rizikovými profily uvádí vyšší hodnoty, provede orgán příslušný k řešení krize tuto transformaci:

$$FCI_n = 1\,000 - CI_n.$$

KROK 6

Výpočet ročních příspěvků

1. Orgán příslušný k řešení krize přepočte konečný souhrnný ukazatel FCI_n , jenž je výsledkem kroku 5, v rozmezí uvedeném v článku 9 podle následujícího vzorce:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8,$$

přičemž argumenty funkcí pro výpočet minima a maxima jsou hodnoty všech institucí, které přispívají do mechanismu financování k řešení krizí, pro které se konečný souhrnný ukazatel počítá.

2. Orgán příslušný k řešení krize vypočte roční příspěvky každé instituce n , s výjimkou institucí, které jsou předmětem článku 10, a s výjimkou části v podobě jednorázové částky z příspěvků institucí, u nichž členské státy uplatňují čl. 20 odst. 5, takto:

$$c_n = \text{cíl} * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)},$$

přičemž:

p, q jsou indexy institucí;

Target je roční cílovou úrovní stanovenou orgánem příslušným k řešení krizí v souladu s čl. 4 odst. 2 mínus součet příspěvků vypočtených v souladu s článkem 10 mínus součet veškerých jednorázových částek, které mohou být zaplacený podle čl. 20 odst. 5;

B_n je výše závazků (s výjimkou kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů instituce n upravená podle článku 5 a aniž je dotčeno použití čl. 20 odst. 5.

PŘÍLOHA II

ÚDAJE PŘEDKLÁDANÉ ORGÁNŮM PŘÍSLUŠNÝM K ŘEŠENÍ KRIZE

- celková aktiva definovaná v čl. 3 bodě 12
 - celkové závazky definované v čl. 3 bodě 11
 - závazky uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), b), c), d), e) a f)
 - závazky plynoucí z derivátů
 - závazky plynoucí z derivátů oceněných v souladu s čl. 5 odst. 3
 - pojištěné vklady
 - celková riziková expozice
 - kapitál
 - poměr kmenového kapitálu tier 1
 - způsobilé závazky
 - pákový poměr
 - ukazatel krytí likvidity
 - ukazatel čistého stabilního financování
 - mezibankovní úvěry
 - mezibankovní vklady
-